

Pánové!

Javory

Doba z kloubů vymknutá
jak pominutá šílí
a přesto uchopíme širák svůj
a odhodíme v dál

s elánem a noblesou
nás naše herky ponesou
nepůjdou krokem
zase vnutíme jim cval

Zkusíme dělat víc než můžem
nedbat na vrásky staré kůže
nenaříkat nad tím co nám
život vzal

opona dál letí vzhůru
to jenom malověrným padá
ať cestou necestou jedeme dál

Jedeme dál jedeme dál
jedme dál my jedeme dál
jedeme dál močálem temným
okolo bílých skal

Pánové!
Na koně a do střežu
pro lásku a pro něhu
vzdor otylosti luzný těla sklon

ať dveře citům léta zavřené
se najednou zas rozlétnou
a srdce v hrudi zazní jako zvon